

Arrest

nr. 205 800 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juni 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. BRUYNSEELS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Hausa te zijn. U werd geboren op 7 april 1964 te Jakara, in de stad Kano, in de gelijknamige staat Kano. In Kano maakte u de lagere school af. Om uw secundair onderwijs te doen, verhuisde u op 14-jarige leeftijd naar Ghana. In 1986 woonde u een jaar in Lagos. Verder woonde en werkte u afwisselend in Ghana en Nigeria.

Een 10-tal jaar geleden besloot u binnen het geloof van de Islam over te gaan van het soennisme naar het sjiïsme (shī'a). Nadat de religieuze leider van het sjiïsme in noordelijk Nigeria, Ibrahim El-Zakzaky, werd gearresteerd, ging u begin 2016 samen met andere sjiïeten te Kano protesteren.

Tijdens dat protest meent u te zijn gefilmd. Omdat er na het protest verschillende mede-manifestanten verdwenen, besloot u Nigeria te verlaten en terug te keren naar Ghana. Nadat u in Ghana het filmpje waarop u tijdens het protest te zien was onder ogen kreeg, vreesde u voor uw leven en besloot u ook Ghana te verlaten.

Maart 2018 verliet u Ghana met een vals Portugees paspoort. U vloog via Casablanca, Marokko naar België. Nadien reisde u verder naar Nederland. 21 april 2018 werd u door de Belgische autoriteiten gecontroleerd toen u op heterdaad werd betrapt door de luchtvaartpolitie van de luchthaven van Zaventem toen u naar Canada wilde reizen met een Portugees identiteitsdocument. U werd naar een gesloten centrum gebracht teneinde u van het Belgisch grondgebied te verwijderen. 23 april diende u een verzoek om internationale bescherming in.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en uw nationaliteit door valse documenten te verstrekken, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*U verklaart niet naar uw land van herkomst Nigeria te kunnen terugkeren uit vrees om het leven te zullen worden gebracht omwille van uw aanwezigheid bij een sjiitisch protest voor de vrijlating van Ibrahim El-Zakzaky. **Voorname vrees werd door de Commissaris-generaal niet geloofwaardig bevonden en wel om volgende redenen.***

*Ten eerste moet opgemerkt dat u de Belgische autoriteiten doelbewust om te tuin trachtte te leiden door gebruik te maken van een vals Portugees paspoort waarmee u naar Canada wilde reizen. 21 april 2018 werd u op de luchthaven van Zaventem gecontroleerd en aangetroffen met een Portugees paspoort op naam van Mariano Fernandes. De vaststelling dat u de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden door gebruik te maken van een valse identiteit en nationaliteit, **tast niet enkel uw algemene geloofwaardigheid, maar ook de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen asielrelaas aan.***

*Tijdens het door de luchtvaartpolitie afgenomen verhoor verklaarde u 4 maart 2018 vanuit Ghana via Casablanca te zijn aangekomen in België, waar een boardingpass van werd aangetroffen. Vervolgens zou u sinds maart in Nederland zijn geweest om 21 april vanuit Zaventem een poging te hebben ondernomen om met bovenstaande valse documenten naar Toronto, Canada te reizen. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) verklaart u in maart vanuit Ghana naar België te zijn gekomen om vervolgens in Nederland te hebben vertoefd vooraleer u naar Canada probeerde te reizen. Dat u na aankomst in België niet meteen besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doch besloot dit slechts te doen nadat u op de luchthaven tegen de lamp liep en een bevel ontving om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, **tast eveneens de geloofwaardigheid van de geopperde problemen aan.***

Immers indien u werkelijk meent bij terugkeer naar uw land van herkomst Nigeria een vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te hebben, mag redelijkerwijze van u worden verwacht u zo snel mogelijk tot de bevoegde Belgische asielinstanties te wenden om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U gevraagd naar uw plan eens u in België aankwam, verklaart u politiek asiel te hebben willen vragen (zie notities persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 30). Dat u uw voornemen niet waar heeft gemaakt, blijkt uit voorgaande. U ermee geconfronteerd dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende, maar naar Canada probeerde te reizen, geeft u aan naar Canada te hebben willen gaan om dichterbij uw echtgenote te zijn die volgens uw verklaringen als Amerikaans staatsburger in de Verenigde Staten woonachtig is. U voegt toe niet te hebben geweten in deze hachelijke situatie terecht te zullen komen en u wou Afrika verlaten om een platform aangeboden te krijgen. In Canada –of eender waar God u heen zou hebben gebracht - plande u asiel aan te vragen (zie notities, p. 15). U gevraagd waarom u in België geen verzoek om internationale bescherming indiende maar u naar Canada probeerde te reizen, verklaart u het systeem niet te kennen. U ermee geconfronteerd dat u verklaarde asiel te hebben willen aanvragen in Canada, geeft u aan op de hoogte te zijn van 'asiel', maar het proces niet te kennen (zie notities, p.30). Ook in Nederland verklaart u geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omdat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het proces. Nogmaals moet worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij het nodige doet om zo snel mogelijk zijn verzoek in te dienen.

(...)

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees moet het volgende worden opgemerkt. U verklaart begin 2016 deel te hebben genomen aan een protest te Kano om de vrijlating van El-Zakzaky te eisen. U benadrukt niet op de voorgrond te hebben willen treden en zich zo onzichtbaar mogelijk achteraan de groep te hebben opgesteld. In totaal protesteerden die dag een 80 à 100-tal mensen. U meent tijdens dat protest te zijn gefilmd (zie notities, p. 9-10 en p. 31-32). Wie u filmde en met welke intenties weet u echter niet. U ermee geconfronteerd dat de persoon die de film maakte een sjiit kon zijn geweest die de gebeurtenissen van die dag wilde vastleggen, geeft u aan dat dat scenario tot de mogelijkheden behoort (zie notities, p.33). Het protest verliep volgens uw verklaringen zonder arrestaties (p.38). Nadien echter verdwenen uw vriend Musa en andere personen die deelnamen aan het protest. Naar aanleiding van die verdwijningen besloot u kort na het protest Nigeria te verlaten uit vrees dat u hetzelfde zou overkomen, terwijl daar geen enkele indicatie voor bestond. Hierbij moet opgemerkt dat uw verklaringen deel te hebben genomen aan een protest en dat ten gevolge van dat protest verschillende mensen verdwenen louter beweringen zijn die u geenszins hard weet te maken. **Bovendien was en is er geen enkele indicatie dat uw leven gevaar zou hebben gelopen indien u in Nigeria was gebleven.**

Om voor internationale bescherming in aanmerking te komen moet een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto worden aangetoond, wat in casu niet het geval is daar uw geopperde vrees gebaseerd is op boude verklaringen, veronderstellingen en hypothesen. U kunt niet hard maken anno 2018 bij terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging te koesteren noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade te hebben. U gevraagd waarom u om het leven zou worden gebracht bij terugkeer naar Nigeria, antwoordt u omdat het geweten is dat u deel uitmaakt van shi'a en dat indien ze worden beschouwd als een beweging –wat u voor het persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet wist (zie infra) – u als lid van die beweging zal worden beschouwd. U gevraagd hoe het geweten is dat u deel uitmaakt van shi'a, verwijst u naar het protest waaraan u deelnam en de video die werd gemaakt.

Wanneer u vervolgens in Ghana door een vreemd persoon de video waarin u verscheen werd getoond, meende u gevaar te lopen. U oppert dat de film mogelijks in verkeerde handen terecht was gekomen. U gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat het mogelijk zo is en dat de film eventueel met goede intenties werd gemaakt maar het misschien op iets anders uitdraaide. U erop gewezen dat u bijgevolg niet weet of de video al dan niet in slechte handen terecht is gekomen, geeft u nogmaals aan in Ghana de video te hebben gezien en zo te hebben geweten niet veilig te zijn in Ghana. Waar u die conclusie op baseert, weet u niet te duiden. Waar de vreemde persoon die video vandaan had, vroeg u niet daar mogelijks gepeild werd naar uw reactie of de video gebruikt werd om aan te tonen dat geweten was waar u zich bevond (zie notities, p. 35-36). Daar uw vage verklaringen gestoeld zijn op louter veronderstellingen kan u geenszins hard maken werkelijk gevaar te lopen.

Tenslotte weet u eveneens niet wie u zou moeten vrezen, de overheid of de soennieten (zie notities, p.38).

Kortom vreest u op basis van een vermeende eenmalige deelname aan een protest waarna u zonder enige indicatie Nigeria verliet en een vertoning in Ghana door een vreemd persoon van een video van dat protest waarin u te zien bent, eventueel om het leven te zullen worden gebracht door mogelijks een militair of een soenniet. **U slaagt er niet in uw geopperde vrees te personaliseren noch te concretiseren.**

Dat de Nigeriaanse overheid leden van de Islamic Movement of Nigeria (IMN) –dewelke u niet kent (zie infra)- viseert, wat zich onder meer uit in arrestaties van IMN leden tijdens protesten en het verbod van IMN in de staat Kaduna, ontslaat u niet van de verplichting uw geuite vrees te concretiseren en personaliseren, waar u niet in bent geslaagd (zie administratief dossier).

U meent dat een shi'a in Nigeria een verschoppeling is. U erop gewezen dat het zijn van een verschoppeling geen vervolging inhoudt, verklaart u niet de vrijheid te hebben uw religie uit te oefenen en begint u over het globale sjiïsme. U erop gewezen eerder te hebben verklaard dat u in Nigeria naar een moskee ging voor de shi'a, en dat bijgevolg wil zeggen dat het toegelaten is, geeft u aan dat het uiteraard toegelaten is en dat de mainstream soennieten u [die sjiieten] niet zomaar aanvallen en de gebeurtenissen de soennieten daartoe de gelegenheid hebben gegeven (zie notities, p. 19 en p.32).

Volledigheidshalve dienen volgende kanttekeningen te worden gemaakt. U verklaart dat El-Zakzaky midden 2015 gearresteerd werd (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 en notities, p. 36), terwijl hij in december 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Ook komen uw verklaringen met betrekking tot El-Zakzaky niet geheel overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat hij de leider, de Imam, is van alle sjiieten (shi'a) in noordelijk Nigeria (zie notities, p. 20-21). De informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier stelt dat de meest zichtbare en de meest controversiële vorm van sjiïsme binnen Nigeria de IMN is, onder leiding van Ibrahim Al-Zakzaky. IMN is het gezicht van sjiïsme in Nigeria, maar het is niet de enige uitdrukking ervan in Nigeria. Van IMN hoorde u niet, en nadat u wordt geconfronteerd met het bestaan ervan, schildert u het af als een politieke entiteit in het leven geroepen door tegenstanders van El-Zakzaky ('Dat is hoe ze hem noemen, de critici, maar dat wil ik niet erkennen. Het is een beweging, dat is politiek. Dat is gebaseerd op het feit dat hij werd aangevallen'), waarmee u de bal mislaat daar IMN door El-Zakzaky in het leven werd geroepen en geen door zijn criticasters verzonnen politieke groepering is. Ook schijnt u niet te weten dat El-Zakzaky een Islamitische staat in Nigeria wil vestigen. Dat u zo weinig op de hoogte bent, doet vraagtekens plaatsen bij uw betrokkenheid en engagement.

Er kan tenslotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Kano te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: **“(…)Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.**

U verklaart niet naar uw land van herkomst Nigeria te kunnen terugkeren uit vrees om het leven te zullen worden gebracht omwille van uw aanwezigheid bij een sjiitisch protest voor de vrijlating van Ibrahim El-Zakzaky. Voornoemde vrees werd door de Commissaris-generaal niet geloofwaardig bevonden en wel om volgende redenen.

*Ten eerste moet opgemerkt dat u de Belgische autoriteiten doelbewust om te tuin trachtte te leiden door gebruik te maken van een vals Portugees paspoort waarmee u naar Canada wilde reizen. 21 april 2018 werd u op de luchthaven van Zaventem gecontroleerd en aangetroffen met een Portugees paspoort op naam van Mariano Fernandes. De vaststelling dat u de Belgische autoriteiten bewust trachtte te misleiden door gebruik te maken van een valse identiteit en nationaliteit, **tast niet enkel uw algemene geloofwaardigheid, maar ook de geloofwaardigheid van het door u ingeroepen asielrelaas aan.***

*Tijdens het door de luchtvaartpolitie afgenomen verhoor verklaarde u 4 maart 2018 vanuit Ghana via Casablanca te zijn aangekomen in België, waar een boardingpass van werd aangetroffen. Vervolgens zou u sinds maart in Nederland zijn geweest om 21 april vanuit Zaventem een poging te hebben ondernomen om met bovenstaande valse documenten naar Toronto, Canada te reizen. Ook tijdens het persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) verklaart u in maart vanuit Ghana naar België te zijn gekomen om vervolgens in Nederland te hebben vertoefd vooraleer u naar Canada probeerde te reizen. Dat u na aankomst in België niet meteen besloot een verzoek om internationale bescherming in te dienen, doch besloot dit slechts te doen nadat u op de luchthaven tegen de lamp liep en een bevel ontving om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering, **tast eveneens de geloofwaardigheid van de geopperde problemen aan.** Immers indien u werkelijk meent bij terugkeer naar uw land van herkomst Nigeria een vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op het lijden van ernstige schade te hebben, mag redelijkerwijze van u worden verwacht u zo snel mogelijk tot de bevoegde Belgische asielinstanties te wenden om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U gevraagd naar uw plan eens u in België aankwam, verklaart u politiek asiel te hebben willen vragen (zie notities persoonlijk onderhoud (verder notities), p. 30). Dat u uw voornemen niet waar heeft gemaakt, blijkt uit voorgaande. U ermee geconfronteerd dat u geen verzoek om internationale bescherming indiende, maar naar Canada probeerde te reizen, geeft u aan naar Canada te hebben willen gaan om dichterbij uw echtgenote te zijn die volgens uw verklaringen als Amerikaans staatsburger in de Verenigde Staten woonachtig is. U voegt toe niet te hebben geweten in deze hachelijke situatie terecht te zullen komen en u wou Afrika verlaten om een platform aangeboden te krijgen. In Canada –of eender waar God u heen zou hebben gebracht - plande u asiel aan te vragen (zie notities, p. 15). U gevraagd waarom u in België geen verzoek om internationale bescherming indiende maar u naar Canada probeerde te reizen, verklaart u het systeem niet te kennen. U ermee geconfronteerd dat u verklaarde asiel te hebben willen aanvragen in Canada, geeft u aan op de hoogte te zijn van ‘asiel’, maar het proces niet te kennen (zie notities, p.30). Ook in Nederland verklaart u geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omdat u niet op de hoogte zou zijn geweest van het proces.*

Nogmaals moet worden benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij het nodige doet om zo snel mogelijk zijn verzoek in te dienen.

(...)

Met betrekking tot de door u aangehaalde vrees moet het volgende worden opgemerkt. U verklaart begin 2016 deel te hebben genomen aan een protest te Kano om de vrijlating van El-Zakzaky te eisen. U benadrukt niet op de voorgrond te hebben willen treden en zich zo onzichtbaar mogelijk achteraan de groep te hebben opgesteld. In totaal protesteerden die dag een 80 à 100-tal mensen. U meent tijdens dat protest te zijn gefilmd (zie notities, p. 9-10 en p. 31-32). Wie u filmde en met welke intenties weet u echter niet. U ermee geconfronteerd dat de persoon die de film maakte een sjiïet kon zijn geweest die de gebeurtenissen van die dag wilde vastleggen, geeft u aan dat dat scenario tot de mogelijkheden behoort (zie notities, p.33). Het protest verliep volgens uw verklaringen zonder arrestaties (p.38). Nadien echter verdwenen uw vriend Musa en andere personen die deelnamen aan het protest. Naar aanleiding van die verdwijningen besloot u kort na het protest Nigeria te verlaten uit vrees dat u hetzelfde zou overkomen, terwijl daar geen enkele indicatie voor bestond. Hierbij moet opgemerkt dat uw verklaringen deel te hebben genomen aan een protest en dat ten gevolge van dat protest verschillende mensen verdwenen louter beweringen zijn die u geenszins hard weet te maken. **Bovendien was en is er geen enkele indicatie dat uw leven gevaar zou hebben gelopen indien u in Nigeria was gebleven.**

Om voor internationale bescherming in aanmerking te komen moet een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reëel risico op het lijden van ernstige schade in concreto worden aangetoond, wat in casu niet het geval is daar uw geopperde vrees gebaseerd is op boude verklaringen, veronderstellingen en hypothesen. U kunt niet hard maken anno 2018 bij terugkeer naar Nigeria een gegronde vrees voor vervolging te koesteren noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade te hebben. U gevraagd waarom u om het leven zou worden gebracht bij terugkeer naar Nigeria, antwoordt u omdat het geweten is dat u deel uitmaakt van shi'a en dat indien ze worden beschouwd als een beweging –wat u voor het persoonlijk onderhoud voor het CGVS niet wist (zie infra) – u als lid van die beweging zal worden beschouwd. U gevraagd hoe het geweten is dat u deel uitmaakt van shi'a, verwijst u naar het protest waaraan u deelnam en de video die werd gemaakt.

Wanneer u vervolgens in Ghana door een vreemd persoon de video waarin u verscheen werd getoond, meende u gevaar te lopen. U oppert dat de film mogelijks in verkeerde handen terecht was gekomen. U gevraagd hoe u dat weet, antwoordt u dat het mogelijk zo is en dat de film eventueel met goede intenties werd gemaakt maar het misschien op iets anders uitdraaide. U erop gewezen dat u bijgevolg niet weet of de video al dan niet in slechte handen terecht is gekomen, geeft u nogmaals aan in Ghana de video te hebben gezien en zo te hebben geweten niet veilig te zijn in Ghana. Waar u die conclusie op baseert, weet u niet te duiden. Waar de vreemde persoon die video vandaan had, vroeg u niet daar mogelijks gepeild werd naar uw reactie of de video gebruikt werd om aan te tonen dat geweten was waar u zich bevond (zie notities, p. 35-36). Daar uw vage verklaringen gestoeld zijn op louter veronderstellingen kan u geenszins hard maken werkelijk gevaar te lopen.

Tenslotte weet u eveneens niet wie u zou moeten vrezen, de overheid of de soennieten (zie notities, p.38). Kortom vreest u op basis van een vermeende eenmalige deelname aan een protest waarna u zonder enige indicatie Nigeria verliet en een vertoning in Ghana door een vreemd persoon van een video van dat protest waarin u te zien bent, eventueel om het leven te zullen worden gebracht door mogelijks een militair of een soenniet. **U slaagt er niet in uw geopperde vrees te personaliseren noch te concretiseren.**

Dat de Nigeriaanse overheid leden van de Islamic Movement of Nigeria (IMN) –dewelke u niet kent (zie infra)- viseert, wat zich onder meer uit in arrestaties van IMN leden tijdens protesten en het verbod van IMN in de staat Kaduna, ontslaat u niet van de verplichting uw geuite vrees te concretiseren en personaliseren, waar u niet in bent geslaagd (zie administratief dossier).

U meent dat een shi'a in Nigeria een verschoppeling is. U erop gewezen dat het zijn van een verschoppeling geen vervolging inhoudt, verklaart u niet de vrijheid te hebben uw religie uit te oefenen en begint u over het globale sjiïsme. U erop gewezen eerder te hebben verklaard dat u in Nigeria naar een moskee ging voor de shi'a, en dat bijgevolg wil zeggen dat het toegelaten is, geeft u aan dat het uiteraard toegelaten is en dat de mainstream soennieten u [die sjiïeten] niet zomaar aanvallen en de gebeurtenissen de soennieten daartoe de gelegenheid hebben gegeven (zie notities, p. 19 en p.32).

Volledigheidshalve dienen volgende kanttekeningen te worden gemaakt. U verklaart dat El-Zakzaky midden 2015 gearresteerd werd (zie vragenlijst CGVS, vraag 5 en notities, p. 36), terwijl hij in december 2015 werd gearresteerd (zie administratief dossier). Ook komen uw verklaringen met betrekking tot El-Zakzaky niet geheel overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. U verklaart dat hij de leider, de Imam, is van alle sjiieten (shi'a) in noordelijk Nigeria (zie notities, p. 20-21). De informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier stelt dat de meest zichtbare en de meest controversiële vorm van sjiïsme binnen Nigeria de IMN is, onder leiding van Ibrahim Al-Zakzaky. IMN is het gezicht van sjiïsme in Nigeria, maar het is niet de enige uitdrukking ervan in Nigeria. Van IMN hoorde u niet, en nadat u wordt geconfronteerd met het bestaan ervan, schildert u het af als een politieke entiteit in het leven geroepen door tegenstanders van El-Zakzaky ('Dat is hoe ze hem noemen, de critici, maar dat wil ik niet erkennen. Het is een beweging, dat is politiek. Dat is gebaseerd op het feit dat hij werd aangevallen'), waarmee u de bal mislaat daar IMN door El-Zakzaky in het leven werd geroepen en geen door zijn criticasters verzonnen politieke groepering is. Ook schijnt u niet te weten dat El-Zakzaky een Islamitische staat in Nigeria wil vestigen. Dat u zo weinig op de hoogte bent, doet vraagtekens plaatsen bij uw betrokkenheid en engagement.

(...)"

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker ziet niet in hoe het gebruik van een vals paspoort zijn verhaal ongeloofwaardig kan maken aangezien hij zo onopgemerkt het land kon verlaten. Indien verzoeker een daadwerkelijke vrees voor vervolging koesterde of een reëel risico op ernstige schade liep en hierdoor gebruik heeft moeten maken van een vals paspoort om onopgemerkt het land te kunnen verlaten, kan niet worden ingezien waarom verzoeker zijn daadwerkelijke identiteit en nationaliteit verborgen zou willen houden bij aankomst in veiliger oorden. Derhalve blijkt hieruit dat hij de Belgische asielinstanties wel degelijk heeft willen misleiden hetgeen dan ook afbreuk doet aan zijn algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas, dat onlosmakelijk met zijn identiteit en nationaliteit verbonden is.

Het betoog van verzoeker rond de motivering van zijn laattijdige verzoek om internationale bescherming, kan evenmin overtuigen. Verzoeker geeft te kennen dat hij niet op de hoogte was van de werking van de asielprocedure, hetgeen hem niet kan verweten worden en bovendien ook niet helder kon denken aangezien hij was opgejaagd door zijn zichtbaarheid in de video van het protest en de verschillende verdwijningen. Met het argument dat hij helemaal niet op de hoogte was van de geijkte procedures om een verzoek om internationale bescherming in te dienen, kan verzoeker zijn houding niet verschonen. Uit zijn verklaringen blijkt overigens dat hij wel degelijk op de hoogte was van de mogelijkheid om asiel aan te vragen, maar dat het uiteindelijk zijn eigen keuze was dit niet te doen. Hij gaf immers te kennen dat hij in Canada - of *"eender waar God hem heen zou hebben gebracht"* - plande asiel aan te vragen (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Wanneer verzoeker werd gevraagd waarom hij in België geen verzoek om internationale bescherming indiende maar naar Canada probeerde te reizen, verklaarde hij slechts het systeem niet te kennen. Wanneer verzoeker ermee geconfronteerd werd dat hij verklaarde asiel te hebben willen aanvragen in Canada, geeft hij aan wel op de hoogte te zijn van 'asiel', maar het proces niet te kennen (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p.30). Ook in Nederland verklaart verzoeker geen verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend omdat hij niet op de hoogte zou zijn geweest van het proces (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 31).

Indien verzoeker daadwerkelijk een vrees voor vervolging koesterde in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van de bepalingen rond subsidiaire bescherming, acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoeker zich niet beter informeerde omtrent de mogelijkheden van bescherming daarrond. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: Vluchtelingenverdrag) of de subsidiaire bescherming inroept, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij zijn aankomst of kort daarna of minstens bij het manifesteren van deze problemen bij de autoriteiten van het onthaalland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een verzoek om internationale bescherming indient. Het feit dat verzoeker zo lang wachtte om dit te doen en dit vervolgens pas deed op het ogenblik nadat hij op de luchthaven tegen de lamp liep met zijn vals paspoort en een bevel ontving om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering is een indicatie dat verzoeker internationale

bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de ernst en geloofwaardigheid van de door hem geschetste problemen. Het argument “*dat hij het proces niet kende*” is geen valabele reden om zich niet te informeren aangaande het doen van een verzoek om internationale bescherming. Geen enkele asielzoeker kent bij aankomst in het onthaalland de specifieke procedure die moet worden gevolgd bij een verzoek om internationale bescherming. Verzoeker was zich wel bewust van de mogelijkheid tot het vragen van asiel en verschoont zijn nalatige houding dan ook niet. Het argument dat hij niet helder kon denken, aangezien hij was opgejaagd door zijn zichtbaarheid in de video van het protest en de verschillende verdwijningen kan in het licht van zijn verklaringen evenmin worden aanvaard. Opnieuw moet hierbij worden benadrukt dat indien verzoeker daadwerkelijk een vrees koesterde in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico liep op ernstige schade in de zin van de bepalingen rond subsidiaire bescherming omwille van zijn zichtbaarheid in de video van het protest en de verschillende verdwijningen en hiervoor bescherming nodig had, zich bovendien bewust was van het concept “*asiel*” en zelfs verklaarde dat hij in Canada –of “*eender waar God hem heen zou hebben gebracht*” - plande asiel aan te vragen, kan niet worden aangenomen dat deze elementen hem in een dergelijke opgejaagde staat zouden hebben gebracht waardoor hij geen asiel heeft aangevraagd. Bovendien dient te worden opgemerkt dat verzoekers verzoek om internationale bescherming niet om redenen van overmacht laattijdig werd ingediend, doch dat het blijkbaar een eigen keuze van verzoeker betrof, die hij niet op afdoende wijze weet te vergoelijken.

De verwerende partij stelde terecht vast dat verzoekers zijn beweerd vrees omwille van een vermeende eenmalige deelname aan een protest waarna hij zonder enige indicatie Nigeria verliet en een vertoning in Ghana door een vreemd persoon van een video van dat protest waarin hij te zien was, eventueel om het leven te zullen worden gebracht door mogelijks een militair of een soenniet niet wordt gepersonaliseerd noch geconcretiseerd. Ook in onderhavig verzoekschrift slaagt verzoeker hier niet in.

De verwijzing naar algemene informatie over verdwijningen in Nigeria, informatie omtrent een protest door sjiieten tegen de opsluiting van El-Zakzaky, waarbij de politie 115 protestanten heeft opgesloten, er verschillende gewonden en één dode vielen en informatie over de situatie van de sjiieten, zoals blijkt uit de bij het verzoekschrift gevoegde informatie, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem persoonlijk een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* en specifiek in hoofde van verzoeker te worden aangetoond. Verzoeker blijft steken in hypothetische beweringen en vermoedens en mede gelet op zijn nalatige houding inzake het verzoek om internationale bescherming overtuigt hij niet.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat het niet correct is waar wordt gesteld dat hij het filmpje te zien kreeg door een vreemde persoon, aangezien deze persoon een kennis is van verzoeker vindt geen grondslag in het administratief dossier. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gaf verzoeker op de vraag wie de film hem toonde het antwoord “*het is Nigeriaanse gemeenschap in Ghana*” om vervolgens te stellen “*ik zag hem bij iemand die mijn vriend niet is*” en “*er is een plek waar we elkaar ontmoeten. We ontmoeten op verschillende plekken, de moskee, of bij vrienden of op het voetbalveld, zulke dingen. Interacties, en zulke dingen. Ik ken hem en noem hem mijn vriend niet*” (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 35). Ook verklaarde verzoeker over deze persoon verder “*Hij kent mij blijkbaar, maar ik hem zo niet*” en “*die persoon was een vreemdeling. Als het in handen valt van iemand die ik niet ken, hoe kan ik zeggen hoe hij het verkreeg*” (stuk 5, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 35, 36). Uit deze verklaringen kan dan ook bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker deze persoon kent. Bovendien getuigen dergelijke oppervlakkige en vage verklaringen niet van een doorleefd asielrelaas, hetgeen op zich reeds afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas.

Het betoog dat de video via de applicatie 'whatsapp' werd verspreid, waardoor de video eenvoudig verspreid kon worden en in slechte handen kon terecht komen waardoor het ook niet lang zou duren voordat men wist waar hij zich schuilhield kan evenmin overtuigen. Verzoeker doet hiermee immers geen afbreuk aan zijn ongelooftwaardig bevonden asielrelaas.

Ook met het algemene betoog “*Verzoeker probeerde tijdens het verhoor met het CGVS net uit te leggen dat dit is hoe het systeem werkt in Nigeria (stuk 9). Zo valt onder meer het leger van Nigeria (de overheid) soms de sjiieten aan, maar ook andere groeperingen maken van deze gelegenheid gebruik om de sjiieten aan te vallen. Hierdoor is het zeer moeilijk om te bepalen wie verantwoordelijk is voor deze onmenselijke behandelingen. De politie in Nigeria laat uiteraard na om dit uit te zoeken.*”

Er is geen rechtsstaat, er zijn geen regels en niemand heeft controle in Nigeria. Een mensenleven is er niets waard. Soennieten en sjiieten kunnen naast elkaar kunnen leven in Nigeria. Soennieten vallen de sjiieten niet voortdurend aan, maar ze maken gebruik van gelegenheden, zodat men niet weet dat de soennieten verantwoordelijk waren voor onmenselijke behandelingen van de sjiieten” beperkt hij zich opnieuw slechts tot algemene overwegingen en overtuigt hij bijgevolg niet.

Het betoog omtrent IMN en El-Zakzaky *“Ten vijfde wenst verzoeker op te merken dat hij nooit verklaard heeft het IMN niet te kennen. Natuurlijk is verzoeker op de hoogte van het bestaan van het IMN. Verzoeker probeerde enkel uit te leggen dat verzoeker van mening is dat men het geen "movement" kan noemen. Het IMN is volgens verzoeker opgericht om de jeugd in Nigeria extra kracht te geven. De jeugd heeft niets in Nigeria. Door zich bij een soort van politieke groepering aan te sluiten hebben ze het gevoel dat ze ergens kunnen bijhoren. El-Zakzaky wou zo de jongeren helpen en ze een toekomst geven. El-Zakzaky wou de jongeren bepaalde vaardigheden in het leven bijbrengen, gepaard gaande met het leren over de sjiieten. Verzoeker vertelde dat het de tegenstanders zijn die het een "movement" noemen, zodat zij kunnen verantwoorden dat zij het IMN aanvallen. Verzoeker heeft aldus nooit gezegd in het verhoor met het CGVS dat de tegenstanders het IMN hebben opgericht. Verzoeker meent dat de tegenstanders het een 'movement' noemen om het IMN te kunnen vernietigen. Bovendien verklaarde El-Zakzaky zelf al eerder geen islamitische staat te willen oprichten (stuk 5). Ook dit is foute informatie die wordt verspreid om zijn opsluiting te kunnen verantwoorden.”* is een *post factum* betoog dat geen afbreuk kan doen aan verzoekers verklaringen die hij desbetreffend aflegde tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoekers verklaringen tijdens het gehoor staan immers in schril contrast met de informatie aanwezig in het administratief dossier. Verzoekers verklaringen kunnen eenvoudig gelezen worden in de notities van het gehoor aanwezig in het administratief dossier. Het louter ontkennen bepaalde verklaringen te hebben afgelegd is dan ook geen ernstig verweer. Ook de informatie die verzoekschrift in het kader van dit betoog bijbrengt (stuk 5 bij het verzoekschrift) wijzigt hier niets aan. De verwijzing naar algemene informatie volstaat overigens niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont ingevolge deze vaststellingen niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2 c) van de Vreemdelingenwet kon terecht het volgende worden vastgesteld:

“Er kan tenslotte opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram’ dd. 28 maart in het administratief dossier bevindt (zie ‘COI Focus Nigeria: Situation sécuritaire liée à Boko Haram’ dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Kano te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Kano actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van

een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Kano aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”.

Waar verzoeker informatie bijbrengt over Boko Haram waaruit blijkt dat deze nog steeds grondgebied in Nigeria controleren en er tegenstrijdige bronnen te raadplegen zijn en waaruit blijkt dat het zeker niet afgelopen is met Boko Haram in het noorden van Nigeria, waaronder Kano stelt de Raad vast dat deze informatie in dezelfde lijn ligt als de informatie in het administratief dossier en er aldus geen afbreuk kan aan doen. Het bijgevoegde reisadvies kan niet volstaan om afbreuk te doen aan het voorgaande. Zulk reisadvies is immers bestemd voor reislustige Belgen en vormt geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie wordt vastgesteld dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Kano in Nigeria actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. DIGNEF